

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Marchin Vladimir Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din Xxxxx, Xxxxx, Xxxxx, domiciliat
în or. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță:** 02.10.2019 – 03.12.2019;
- 2. instanța de apel:** 14.01.2020 – 01.09.2020;
- 3. instanța de recurs:** 03.11.2019 – 07.04.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 03.12.2029, Marchin Vladimir a fost recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de circulația drogurilor etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Marchin Vladimir s-a suspendat condiționat și i s-a stabilit o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

S-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate în privința lui Marchin Vladimir dacă în perioada de probațiune fixată, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Marchin

Vladimir în perioada cuprinsă între luna iulie 2019, data și ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, și data de 05 septembrie 2019, orele 07.10-07.55, într-o odaie a domiciliului, intenționat, fără scop de înstrăinare, păstra ilegal în proporții deosebit de mari 107 fragmente de plante de canabis în fază uscată, o masă vegetală uscată de culoare verde cu greutatea de 1036 g, și rășină de canabis cu masa de 0,298 g sub formă de depuneri de culoare cafenie pe suprafața interioară a unui fragment de butelie polimerică, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. xxxxx din 24 septembrie 2019 emis de Centrul Tehnico- Criminalistic și Expertize Judiciare al IGP al MAI reprezintă plante de canabis, marijuana și rășină de canabis, care conțin tetrahidrocannabinol și se atribuie la categoria de droguri, fiind incluse în compartimentul I, pct. 7 și compartimentul III pct. 3 din Lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23 ianuarie 2006, substanțe narcotice care nu sunt utilizate în scopuri medicinale, fiind incluse în tabelul I, lista nr.1 al „Tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului” aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004, iar la locul de lucru, în odaia vagonetei, păstra o masă vegetală uscată de culoare verde cu greutatea totală de 61,599 g și rășină de canabis cu masa totală de 0,57 g sub formă de depuneri de culoare cafenie pe suprafața interioară a unui fragment de butelie polimerică și pe un tub cilindric confecționat din metal acoperit cu plută, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. xxxxx din 25 septembrie 2019 emis de Centru Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare al IGP al MAI, reprezintă marihuana și rășină de canabis, care conțin tetrahidrocannabinol și se atribuie la categoria de droguri, fiind incluse în compartimentul I, pct. 7 și compartimentul III pct. 3 din „Lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din data de 23 ianuarie 2006, substanțe narcotice care nu sunt utilizate în scopuri medicinale, fiind incluse în tabelul I, lista nr. 1 al „Tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului” aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004, și se atribuie către droguri.

Prin acțiunile sale Marchin Vladimir a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) din Codul penal - *păstrarea drogurilor, în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r-nului Fălesti,

Leonid Țărnă, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care al recunoaște vinovat pe Marchin Vladimir de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pentru fapta de păstrare ilegală de droguri săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare și de ai aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legale de circulația drogurilor etnobotanicilor sau analoagelor acestora pe un termen de 3 ani.

În rest de a menține sentința fără careva modificări.

3.1. În motivarea apelului procurorul a invocat următoarele argumente:

- aplicarea art. 90 Cod penal în privința inculpatului este una neîntemeiată, pedeapsa fiind prea blândă și nu corespunde proporționalității faptelor infracționale comise;

- instanța de fond greșit a apreciat că circumstanțele atenuante existente pe caz sunt suficiente pentru a aplica în privința inculpatului o pedeapsă sub formă de suspendarea executării pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal, ignorând în așa mod caracterul și esența crimei comise de către inculpat, pericolul social sporit al infracțiunii incriminate acestuia, cât și însăși personalitatea inculpatului;

- circumstanțele la care instanța de fond a făcut trimitere la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal ce țin de persoana inculpatului și anume că acesta la locul de trai se caracterizează satisfăcător, muncind ocazional, nu are antecedente penale, de faptul că a avut un comportament cooperant, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza judecătii, a restituit benevol cheltuielile judiciare suportate în această cauză, reprezintă niște împrejurări obișnuite care caracterizează inculpatul, împrejurări care de fapt care în nici un mod nu micșorează esențial gravitatea infracțiunii comise și consecințele acesteia, circumstanțe care de altfel au fost reținute inclusiv și de partea acuzării la stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, pe când limitele sancțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal sunt de la 8 luni la 4 ani.

La fel și concluzia instanței precum că inculpatul „a avut un comportament cooperant” este una eronată, așa cum în fapt, în cadrul urmăririi penale inculpatul, înțelegând că volumul probatoriului administrat indiscutabil demonstrează vina acestuia în comiterea infracțiunii incriminate a decis să recunoască vina.

Totodată, analizând personalitatea inculpatului, se constată că acesta deși anterior a săvârșit doar o infracțiune de sustragere, faptul consumului de droguri ale acestuia reprezintă un mod de viață al acestuia care a confirmat faptul că este consumator de

droguri de mai mult timp și nu a întreprins nimic în vederea înlăturării acestui viciu al său.

Fenomenul narcomaniei reprezintă un flagel al societății din Republica Moldova, iar aplicarea unei politici punitive adecvate acestor fapte (realizată inclusiv și de către instanțele de judecată prin stabilirea unor pedepse mai severe) ar asigura în deplină măsură drepturile și libertățile persoanelor, în special v-a contribui la instituirea unei stări de fapt capabile să protejeze însăși societatea de acest flagel cum este circulația ilegală ale drogurilor.

Astfel, atitudinea ce ține de aplicarea unei pedepse mai blânde, de cele mai multe ori permite pe viitor persoanelor de genul inculpatului să continue activitatea infracțională, știind că pe viitor el, chiar dacă v-a fi diferit justiției, v-a beneficia cu ușurință și în mod repetat de o pedeapsă non-privativă de libertate, ceea ce în mod evident subminează încrederea cetățenilor în capacitatea statului Republica Moldova de a asigura apărarea valorilor fundamentale consacrate în Constituție, de aceea, se impune sancționarea mai aspră a faptelor de acest gen

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 septembrie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, procurorul a contestat sentința doar în latura blândeții pedepsei penale, de aceea se v-a expune detaliat doar asupra acestui aspect.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că, prezenta cauză penală a fost judecată de către instanța de fond în procedură simplificată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond și cea de apel inculpatul Marchin Vladimir a recunoscut fapta săvârșită, depunând declarații consecutive referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz, ce se conțin în rechizitoriul din dosarul penal și care au fost reflectate în partea descriptivă a sentinței.

Cât ține de pedeapsa aplicată, instanța de apel a considerat-o legală, echitabilă, întemeiată și proporțională faptei infracționale.

La individualizarea pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei, instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului Marchin Vladimir și a luat în considerație prevederile art. 2, 7, 61, 75-78, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ținând astfel ținând cont de gravitatea infracțiunii comise (infracțiune gravă), motivul și scopul acestora (dorința de a păstra substanțe narcotice), de personalitatea celui vinovat (lipsa antecedentelor penale, lipsa evidenței la medicii

narcolog și psihiatru), de prezența circumstanțelor atenuante (căința sinceră), de lipsa circumstanțelor agravante, contribuirea la examinarea cauzei în procedură simplificată și celelalte împrejurări individuale ale cazului.

Instanța de fond corect i-a acordat inculpatului Marchin Vladimir încă o șansă, în scopul de a evalua fapta comisă, de a lua atitudinile necesare în legătură cu condamnarea, de a executa pedeapsa și de a-și corecta comportamentul, de a se reeduca și de a se abține pe viitor de la comiterea faptelor penale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărârilor judecătorești, în partea ce ține de tipul și mărimea pedepsei, cu pronunțarea unei hotărâri prin care lui Carp Alexandru să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de circulația drogurilor, rtrobotanicilor sau analoagelor acestora pe un termen de 3 ani.

În argumentarea recursului invocă faptul că, pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise de către inculpat și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal.

Menținând sentința, prin care au fost aplicate în privința inculpatului Marchin Vladimir prevederile art. 90 Cod penal, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că la locul de trai inculpatul se caracterizează negativ, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza de consumator de droguri, anterior a mai comis alte infracțiuni și contravenții, precum și cantitatea impunătoare a drogurilor depistate la acesta. Circumstanțele atenuante existente pe caz sunt insuficiente pentru aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

Nu s-a luat în considerare faptul, că depistarea drogurilor a avut loc în rezultatul unor acțiuni de urmărire penală întreprinse de către colaboratorii de poliție și nici de cum în rezultatul unei inițiative proprii sau a unui denunț al inculpatului. Aceste circumstanțe nu pot fi catalogate ca circumstanțe atenuante.

Aplicarea față de inculpatul Marchin Vladimir a pedepsei penale sub formă de închisoare v-a duce la atingerea scopului pedepsei penale și va contribui la reeducarea inculpatului, ca pe viitor să nu mai comită infracțiuni similare.

Erorile eomise de instanța de fond au fost menținute și de instanța de apel care, în conformitate cu prevederile alin. 3 p. 14 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005, era obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor de apel

invocate de apelant. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează eu nerezolvarea fondului cauzei.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către procuror, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat. Or, pedeapsa aplicată inculpatului Marchin Vladimir corespunde faptelor comise, personalității inculpatului și atitudinii acestuia față de consecințele create, precum și criteriilor de individualizare a pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele motive.

În lumina jurisprudenței CtEDO, motivarea unei hotărâri judecătorești are în mod deosebit scopul de a demonstra părții că a fost ascultată și astfel să contribuie la o mai bună acceptare a deciziei (*hotărârea Taxquet versus Belgia*).

Dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală prevede că instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se constată că, procurorul critică decizia sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, însă Colegiul analizând decizia atacată, conchide că nici un temei prevăzut de norma menționată, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Distinct de aceste considerente, Colegiul atestă că recurentul critică decizia

instanței de apel și sub aspectul greșitei individualizări a pedepsei aplicate, temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Referitor la motivele invocate de recurent în acest sens, Colegiul menționează că, potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, Colegiul penal constată că instanța de apel preluând soluția primei instanțe, a indicat detaliat la motivele ce au determinat această preluare și s-a expus asupra corectitudinii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, cu referire la modalitatea de executare a pedepsei, or, chiar dacă infracțiunea comisă se atribuie la categoria celor grave, interdicția legală lipsește și inculpatul la locul de trai se caracterizează satisfăcător, nu este căsătorit, muncește ocazional, se află la evidența medicului narcolog, ca fiind consumator de droguri, nu are antecedente penale și se căiește sincer.

Un alt aspect important care a fost luat în considerație de către instanțele de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului, este faptul că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece Marchin Vladimir a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și potrivit alin. (8) *„inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire*

penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare...”

Astfel, reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, Colegiul reține că, instanța de apel just a considerat că corectarea inculpatului este posibilă fără privarea de libertate, menținând suspendarea condiționată a executării pedepsei principale.

De asemenea, procurorul solicitând excluderea prevederilor art. 90 Cod penal la aplicarea pedepsei în privința inculpatului, nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse mai aspre, or, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Colegiul constată, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Motivele recurentului nu și-au găsit confirmarea, recursul conține invocări identice cu apelul declarat de acuzare, asupra cărora instanța de apel s-a expuse în mod argumentat asupra acestora (vezi în acest sens p. 4.1 a prezentei hotărâri), soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune (*hotărârea CtEDO García Ruiz versus Spania*), și noțiunea de proces echitabil cere ca instanța care și-a motivat succint decizia, fie prin preluarea motivelor instanței inferioare, fie altfel, să examineze în mod real întrebările esențiale care i-au fost adresate (*hotărârea CtEDO Boldea versus România*).

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Marchin Vladimir Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.
Pronunțată integral la **06 mai 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan